

ejendom kunne finde sted i et enkelt realkreditinstitut. Et sådant enhedsprioriteringssystem udelukkede ikke, at långivningen kunne opdeles i 2 eller flere lån efter sikkerhedshensyn, hvorfor obligationskøbernes ønsker om at kunne få obligationer med 1. og sekundær prioritetes sikkerhed stadig ville kunne imødekommes.

Når loven alligevel ikke indeholder et enhedsprioriteringssystem, skyldes dette, dels at den overvejende del af de bestående realkreditinstitutter ikke havde ment at kunne give tilslutning til et sådant system, dels at en indførelse af enhedsprioritering omfattende reallånefondene måtte forudsætte, at fondenes organisation og virkeform ændredes således, at den eksisterende tilknytning til bankvæsenet begrænsedes eller bortfaldt, idet fondene ellers ville komme til at indtage en dominerende stilling inden for hele den organiserede realkredit.

Ved fremsættelsen af lovforslaget tilkendegav regeringen, at de institutter, der var modstandere af enhedsprioriteringssystemet, fortsat burde overveje deres holdning, og at regeringen ville virke for, at der efterhånden kunne skabes en bredere forståelse for ønsket om at få dette system indført.

Loven går herefter ud på følgende: Kredit- og hypotekforeningslovenes bestemmelser om, at sådanne foreninger kun kan oprettes ved lov, er afløst af en bestemmelse, hvorefter oprettelse af realkreditinstitutter kan godkendes administrativt af boligministeren. Dette svarer til de gældende bestemmelser i lov om boligbyggeri om reallånefondene. Hvad enten løsningen på hypotekforeningernes placering bliver, at de sluttes sammen med kreditforeningerne som 1. prioritetsinstitutter eller godkendes som institutter til sekundær långivning, er det regeringens hensigt indtil videre at følge de bestående kredit- og hypotekforeningers ønske om at blive stående ved en tolagsordning, således at man indtil videre kun agter at godkende institutter, som enten yder lån imod 1. prioritet eller imod sekundær prioritet. Efter loven holdes imidlertid muligheden åben for senere at godkende, at institutter yder enhedsprioritering.

Også det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget efter 1. behandlingen i folketinget henvistes, beskæftigede sig indgående med mulighederne for at gennemføre enhedsprioritering. Udvalget anførte i sin betænkning følgende om dette spørgsmål:

„I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er redegjort for realkreditkommissionens overvejelser om mulighederne for at gennemføre *enhedsprioritering*, og der er givet udtryk for, at man vil